

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2418

гр. Варна, 28.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20223100500888 по описа за 2022 година

С решението на ВРС-24с-в № 262332/20.07.2021г по гр.д.№ 15717/2021

Е ПРЕДОСТАВЕНО упражняването на родителските права по отношение на детето М. В. ЯН. ЕГН ***** на неговата майка Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** гр. Варна, ул."М." № 107 ет.4 ап.13, на осн.чл.127 ал.2 СК;

ОПРЕДЕЛЕНО Е местоживеене на детето М. В. ЯН., ЕГН ***** при неговата майка Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** на адрес: гр.Варна ул."М." № 107 ет.4 ап.13, на осн.чл.127 ал.2 СК.

ОПРЕДЕЛЕН Е режим на лични отношения на бащата В. П. ЯН. ЕГН ***** гр. Варна ул."С. С." № 42, с детето М. В. ЯН. ЕГН ***** , както следва:

всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10ч до 14ч, без преспиване, във всеки един от дните;

всяка четна година на рождения ден на бащата - 18 февруари - за времето от 10ч до 14ч;

всяка нечетна година на 25 декември - за времето от 10ч до 16ч;

всяка четна година на 31 декември - за времето от 10ч до 16ч,

една седмица през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, за времето от 11ч на първия ден до 16ч в последния ден, с преспиване, на осн. чл.127 ал.2 СК.

ОСЪДЕН Е В. П. ЯН. ЕГН *** гр.Варна ул. "С. С." № 42 ДА ЗАПЛАЩА** на М. В. ЯН., ЕГН ***** , чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** гр.Варна ул."М." № 107, ет.4 ап.13, сумата от 250лв /двеста и петдесет лева/, представляваща месечна издръжка с падеж първо число на месеца, за който се дължи, **считано от** датата на подаване на исковата молба - **7.12.2020г**, ведно със законната лихва върху всяка закъснителна вноска до настъпване на законно основание за нейното изменение

или прекратяване, КАТО Е ОТХВЪРЛЕН искът за разликата над присъдената сума от 250лв до пълния претендиран размер от 500лв., ведно със законната лихва върху всяка закъснителна вноска до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, на осн. чл.127 ал.2 вр. чл.143 ал.2 СК;

ОСЪДЕН Е В. П. ЯН., ЕГН *****, гр.Варна ул."С. С." № 42 ДА ЗАПЛАТИ на М. В. ЯН., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф., ЕГН *****, гр. Варна, ул." М." № 107 ет.4 ап.13, сумата от 2 025,49лв /две хиляди двадесет и пет лева и четиридесет и девет ст/, представляваща издръжка за минало време за периода от 13.03.2020г. до 06.12.2020г вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на-7.12.2020г до окончателното изплащане на задължението, КАТО Е ОТХВЪРЛЕН искът за разликата над присъдената сума до пълния претендиран размер от 4 383лв, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 7.12.2020г до окончателното изплащане на задължението, на осн.чл.149 СК;

ОТХВЪРЛЕН Е предявеният от М. В. ЯН., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф. ЕГН *****, гр.Варна, ул."М." № 107, ет.4 ап.13 срещу В. П. ЯН., ЕГН *****, гр. Варна, ул."С. С." № 42 иск за заплащане на сумата от 1 200 щат.дол./хиляда и двеста щат.дол./, представляваща сума, с която ответникът се е обогатил, получавайки я през м.април 2020г, евентуално през периода след обявяване на Извънредното положение в страната от САЩ, която американските власти предоставят на всеки американски гражданин, на осн.чл.59 ЗЗД;

ОСЪДЕН Е В. П. ЯН. ЕГН ***** от гр.Варна ул."С. С." № 42, ДА ЗАПЛАТИ на М. В. ЯН. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф. ЕГН *****, гр.Варна ул."М." № 107 ет.4 ап.13, сумата от 276,31лв /двеста седемдесет и шест лева и тридесет и една ст./, представляваща сторени по делото съдебно - деловодни разноси, на осн. чл.78 ал.1 ГПК;

ОСЪДЕНА Е М. В. ЯН. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф. ЕГН *****, гр. Варна, ул."М." № 107, ет. 4, ап. 13 ДА ЗАПЛАТИ на В. П. ЯН., ЕГН *****, гр.Варна ул."С. С." № 42 сумата от 200лв /двеста лева/, представляваща сторени по делото съдебно - деловодни разноси, на осн.чл.78 ал.3 ГПК;

ОСЪДЕН Е В. П. ЯН. ЕГН ***** гр.Варна ул."С. С." № 42 ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Варна сумата от 431,02лв /четиристотин и един лева и две ст./, представляваща дължими за производството разноси, на осн. чл.78 ал.6 ГПК;

С Решението ВРС е постановил и **ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ**, до влизането на решението в сила, на осн.чл.127 ал.3 СК, като следва:

ПРЕДОСТАВЕНО Е упражняването на **родителските права** по отношение на детето М. В. Я. ЕГН ***** на неговата майка Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** гр.Варна ул."М." № 107 ет.4 ап.13 ;

ОПРЕДЕЛЕНО Е **местоживеене** на детето М. В. ЯН. **при майката** Ф. АСП. Ф.;

ОПРЕДЕЛЕН Е режим на **лични отношения на бащата** В. П. ЯН. ЕГН ********* гр.Варна ул."С. С." № 42 с детето М. В. ЯН. ЕГН *********, както следва:

всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10ч до 14ч, без преспиване, във всеки един от дните;

всяка четна година на рождения ден на бащата - 18 февруари - за времето от 10ч до 14ч;

всяка нечетна година на 25 декември - за времето от 10ч до 16ч;

всяка четна година на 31 декември - за времето от 10ч до 16ч,

една седмица през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, за времето от 11ч на първия ден до 16ч в последния ден, с преспиване, на осн. чл.127 ал.2 СК.

ОСЪДЕН Е В. П. ЯН. ЕГН *********, гр. Варна, ул."С. С." № 42 ДА ЗАПЛАЩА на М. В. ЯН. ЕГН ********* чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф. ЕГН ********* гр.Варна ул."М." № 107 ет.4 ап.13 сумата от 250лв /двеста и петдесет лева/, представляваща месечна издръжка с падеж първо число на месеца, за който се дължи, считано от датата на депозиране на исковата молба - 07.12.2020г., ведно със законната лихва върху всяка закъснителна вноска;

Недоволни от постановеното решение са останали и двете страни по спора, които са подали въззивни жалби и частна жалба, както следва:

И о т В. П. ЯН. е подадена въззивна жалба **вх.№ 297079/30.08.2021** срещу първоинстанционното решение **в частите му**, с които е

определен размерът на издръжката за бъдеще време в размер на 250лв, считано от датата на подаване на ИМ- 7.12.2020г

присъдена е издръжка за минало време общо в размер на 2025,49лв за периода от 13.03.2020г. до 06.12.2020г;

осъден да заплати на дъщеря си М. В. ЯН., род.2006г, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф., сумата от **276,31лв-съдебно-деловодни разноски**, на осн.чл.78 ал.1 ГПК;

В жалбата се излага следното: **решението на ВРС-24с-в по гр.д.№ 15717/2020г било съобразил с постигнатото в о.с.з. на 13.07.2021г споразумение** между родителите относно:

- упражняването на родителските права,
- местоживеенето на детето при майката,
- режима на лични отношения на бащата с детето М., род. 1.06.2006г и затова по тези въпроси нямало спор между страните.

Родителите **не постигнали споразумение** по въпроса за

- размера на издръжката за минало време за периода от 13.03.2020г до 6.12.2020г вкл.,
- размера на издръжката за бъдеще време /от завеждането на ИМ на 7.12.2020г/ и
- за неоснователно обогатяване по чл. 59 ЗЗД

По отношение **определените размери на дължимата от бащата издръжка, както за минало време, така и за бъдеще**, счита за неправилно решението на ВРС досежно преценката материалните възможности на всеки от двамата родители, в която връзка делото останало неизяснено от фактическа страна, след като съдът отказал на ответника събирането на доказателства за доходите на майката, от дейността ѝ като експерт счетоводител, осъществявана като едноличен търговец ЕТ "З. - Ф.Ф." с ЕИК и от ЕООД "Б." ЕООД ЕИК, чийто едноличен собственик е Ф.Ф., които искания били отправени още с ПО срещу ИМ.

С това било допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в мотивите си ВРС приел, че „за времето от м.май 2020г до м.окт.2020г, майката е получила средно месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 4 659,40лв. Отделно, Ф.Ф. реализира доходи от дейността си като експерт счетоводител", без да е посочен размерът им.

В тази връзка счита за неправилни мотивите на съда, че искането по доказателствата за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред НАП-Варна за получаваните от Фани Ф. дивиденди и печалба, следва да бъде отхвърлено, тъй като са налице данни за получаваното брутно трудово възнаграждение от Ф.Ф..

При така събраните писмени доказателства само за получаваните доходи по трудов договор от Ф.Ф., делото е останало неизяснено от фактическа страна и решението е неправилно, като се твърди доходите на майката да са четири пъти по-високи от тези на бащата.

На сл.място. ВРС не бил обсъдил доказателствата за влошеното здравословно състояние на бащата след тежко преболедуван COVID-19. Той нямал други източници на доходи, освен пенсията си, за разлика от майката, която е в трудоспособна възраст и имала много по-големи доходи над 4 659,40лв месечно.

По отношение **издръжката за минало време** излага още, че самата ищца е признала и съдът е приел за установено, че до м.юни на 2020г, вкл., детето било ходило всеки ден в дома на баща си, където го очаквал обяд, и че той готвел виртуозно. Бащата бил полагал всички грижи за дъщеря си до м.06.2020г и отношенията им бил хармонични; купувал необходимото за през деня и партитурите за пианото, водил детето на концерти в България и в чужбина, празнували заедно рождените дни на М..

След 13.03.2020г били въведени ограничения /има се предвид противоепидемичните мерки срещу COVID-19/, което не било по вина на бащата и цялото общество и всички държави били потърпевши.

Бащата продължавал да иска да полага грижи за дъщеря си и след като М. под

въздействието на майка си едностранно прекратила посещенията си в дома му.

Бащата полагал много усилия и понастоящем, за да може да се вижда и общува с дъщеря си. Подарявал ѝ картички по различни поводи, изчаквал я пред училище или на други места, но въпреки неговата огромна родителска любов и привързаност, отношенията между него и дъщеря му не могли да се възстановят каквито били преди м.юни 2020 г.

В обобщение, бащата никога не бил отказвал да заплаща издръжка на дъщеря си. Дори към 25.08.2021г вече бил превел сумата по издръжката в размер на 2 208,33лв + 75,31лв лихви по привременните мерки ведно с лихвите в размер, който майката посочила в мейли от 13.08.2021г и от 24.08.2021г.

В жалбата са изложени допълнителни оплаквания без пряко отношение към горепосочените обжалвани части от решението, а изразяват мнението на ответника за завеждането на настоящото дело, като се излага следното:

Счита, че действителната причина за завеждането на делото за издръжка е налагането на възбраната върху апартамента на бащата, което е факт чрез допуснатото с Определение от 29.12.2020г обезпечение на предявените от Ф.Ф. искове за издръжка за минало време в размер на 4383лв и по 500лв месечно от 07.12.2020г. Искове с общ размер под 10 000лв са обезпечени с имот, струващ вероятно 300 000лв дори само като локация - под Фестивалния комплекс, до входа на Морската градина.

Счита, че съдът не бил изпълнил задълженията си по Наредба № 14/18.11.2009г за реда и начина за предоставяне достъп на органите на съдебната власт до регистъра на населението - национална база данни "Население" да провери постоянния адрес на ответника. В исковата молба е посочен адрес в квартал А. (ул. „Н. б. 61) на който бащата никога не е живял и това е безспорно известно на ищцата М. и на майката Ф.Ф.. Нито детето М., нито майката, която идва да я вземе от 2009 г. от дома на бащата вечер след работа, биха могли случайно или неволно да объркат квартал А. с централната градска част на гр.Варна. Доверчиво съдът е допуснал, вероятно единственото в съдебната практика, обезпечение на иск за издръжка чрез възбраната на недвижим имот надхвърлящ повече от тридесет пъти размера на иска. Съдът не е поискал и 10% от цената за иска като гаранция. С допускането на това несъразмерно на защитимия интерес обезпечение, съдът априори е поставил ищцата в привилегировано положение, а бащата в ситуацията на отбраняващ се, изнудван да приема всякакви, дори неприемливи условия, за да си върне човешкия контакт с детето.

По отношение определения му РЛО излага следното оплакване:

Поради родителското отчуждение под натиска на майката, която имала крайно непочтително и неуважително отношение към бащата и отправяла обвинения към него от всякакво естество, поради което наложи в с.з. съдът да ѝ напомни, че майката е взела самостоятелно и осъзнато решение да роди дете от този мъж, и затова нападките към неговата личност или минало, доколкото нямали нищо общо с родителския му капацитет, били напълно неотнормисими към предмета на делото.

В тази връзка се поддържа, че детето било поставено от майката в критична за

психиката си ситуация на конфликт на лоялност. Тя постоянно унижавала бащата пред детето вербално и, както сама твърдяла в електронната кореспонденция, лично информирала дъщеря им за всички детайли по делото. Счита за много неподходящо майката да дискредитира бащата, използвайки съдебния процес, който сама е завела, без преди това да се е опитала да проведе разговор с бащата.

Излага се още, че неколккратно било поискано от съда да насочи родителите към Център за обществена подкрепа чрез изпращане на решението служебно, респ. определението по привременните мерки, до Дирекция „Социално подпомагане“ – Варна по местоживеенето на детето М. В.Я., род. 1.06.2006г.

В тази връзка отправя отново **искане за насочване на родителите към ДСП за оказване на подкрепа**, респ. Да бъдат задължени чрез сключване на едногодишен договор с ЦОП, да ползват специализирана психологическа помощ до преодоляване на отчуждението на детето от бащата.

По отношение разноските, които е осъден да заплати, излага следните доводи:

РС е съобразил, че страните са постигнали споразумение по въпроса за УРПЗ, местоживеенето на тяхната дъщеря и РЛО и разноски за адв.възнаграждение и депозит за изготвяне на КСППЕ не се следвали на нито един от родителите.

Неправилна е преценката на съда, обаче, че разноски се дължат по исковете за издръжка съобразно уважената и отхвърлена част и затова в полза на ищеца следвало да се присъдят разноски за уважената част от исковете за издръжка в размер на 276,31лв, на осн. чл.78 ал.1 ГПК, а за отхвърлената част - в полза на ответника да бъдат присъдени такива, в размер на 107,90лв, на осн.чл.78 ал.3 ГПК, а по иска по чл.59 3ЗД - сумата от 92,10лв.

В тази част счита решението за неправилно.

Предявените искове са правна квалификация чл.127 ал.2 СК. Производството по всички предявени искове представлява спорна съдебна администрация. Разноски при спорна съдебна администрация, каквото е настоящото производство, не се дължат. Ето защо, съдът не следва да присъжда разноски на страните по правилото на чл.78 ГПК. В т.см.е и Определение № 385/25.08.2015г по дело № 3423/2015г на ВКС, ГК, I ГО : *„Правилото за присъждане на разноски съобразно изхода на спора не може да намери приложение в делата по чл. 127, ст. 2 СК пред първата инстанция. Това разрешение следва от характера на производството на спорна съдебна администрация, приложима при спор относно родителските права в случаите, когато родителите не могат да постигнат извънсъдебно споразумение. За разлика от исковото производство, в него не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителските права, признати и гарантирани от закона, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното им. дете, ползва и двамата родители и затова в първоинстанционното*

производство всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора".

В жалбата се съдържат и **оплаквания** за това, че в исковата молба, подадена от Ф.Ф. не е било обективизирано искане за постановяване на **привременни мерки** по реда на чл.127 ал.3 СК, каквото е било заявено единствено от бащата В.Я..

Предвид гореизложеното отправя **искане за отмяна постановеното от ВРС решение в неговите части, с които**

1/ е определен размер на издръжката за **бъдеще време** за разликата над **170лв до 230лв**, като бъде отхвърлена претенцията в тази част и бъде определен размер от 170лв, съответстващ на доходите на бащата в съпоставка с петкратно по-големите доходи /дори без дивидентите и печалбата от търговската дейност/ на майката

2/ е присъдена издръжка за **минало време** в размера над **170лв до на 230лв** за периода от **13.03.2021г до м.06.2020г** вкл.,

3/ е осъден В. П. ЯН. да заплати на дъщеря си М. В. ЯН., род.2006г, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф., сумата от **276,31лв-** сторени съдебно-деловодни **разноски**, на осн.чл.78 ал.1 ГПК

Моли **ВОС служебно да уведоми Дирекция „Социално подпомагане“-Варна за оказване на подкрепа на В. П. ЯН.** ЕГН ***** с пост.адрес: гр.Варна ул.,„С. С." № 42, моб.тел.:, като непълнолетното дъщеря М. В. ЯН. ЕГН *****, и нейната майката Ф. АСП. Ф. ЕГН *****, двете от гр.Варна ул.,„М." № 107 ет.4 ап.13, **бъдат насочени да сключат едногодишен договор с ЦОП** за получаване на специализирана психологическа подкрепа за преодоляване отчуждението на дъщерята М. от нейния баща В.Я..

Направени са следните доказателствени искания :

1/ за приемането на представените с в.ж. писмени документи: Счетоводен баланс и счетоводна политика на „Б."ЕООД към 31.12.2020г, Отчет за приходите и разходите, Годишен отчет за ЕТ,„З. - Ф.Ф.", чрез които се установяват получаваните от Ф.Ф. доходи извън трудовите й правоотношения, както и за приемане като доказателство по делото преводно нареждане в подкрепа твърдението, че никога не отказвал заплащането на издръжка на детето си;

2/ за издаване на **съд.удостоверение** на отв.В.Я., по силата на което да се снабди с друго такова от ТД на НАП - Варна с данни за доходите на майката Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** по договори за труд, граждански договори и други доходи, вкл. от дивиденти и печалба от "Б." ЕООД ЕИК и от ЕТ"З.-Ф.Ф." ЕИК, на които Ф.Ф. е едноличен собственик на капитала, с начален момент една година преди издаване на документа, удостоверяващ данните, до датата на издаване на у-ето.

3/ за установяване на полаганите от бащата грижи по вид и период чрез събиране на **гласни доказателства-разпит на двама свидетели** за опровергаване твърденията за неполагане на грижи за претендираното минало време за издръжка

В срока по чл.263 ал.1 ГПК ответницата по жалбата Ф. АСП. Ф. е депозирал писмен отговор със становище за неоснователност на въззивната жалба.

Не отговарят на действителността твърденията на ответника, чесе бил грижил ежедневно за дъщеря си в периода 13.03.2020г до 22.06.2020г

В този период поради въведените противоепидемиологични мерки М.Я. като ученичка в 8кл., е била на дистанционна форма на обучение, всеки делничен ден от 8.30ч до 13.30ч. След приключване на занятията, обядвала вкъщи - в дома, в който живее с майка си, готвела уроците си за следващия ден, и около 16.15ч отивала в дома на баща си, единствено, за да свири на неговото пиано до около 18.00-18.30ч.

Бащата ѝ не е искал, нито е имал ангажимента да я храни, дори при поискване да пие вода, ѝ се скарвал да не пие от водата, която той пълнел редовно безплатно от Морската градина, защото щяла да свърши.

Единствен очевидец на взаимоотношенията между бащата и дъщерята през този период е била само детето и затова се противопоставя на искането за събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетели, тъй техните показания нямало да допринесат за установяване на други факти освен вече събраните по делото, а освен това тези обстоятелства не били новооткрити или новоузнати от страната, която е имала възможността да ги установи още в първоинстанционното производство.

Причината дъщерята да не иска да се вижда с баща си от 22.06.2020г е установена при изслушването ѝ от КППЕ-стр.8, както и от социалния доклад-стр.2, посл.абз.,емоционални взаимоотношки и стабилност".

Единствената „грижа" към дъщерята от страна на бащата, което не се оспорва и от страна на майката, била свиренето на пианото, което се намирало в дома на бащата.

Счита, че съвсем логично и житейски оправдано е бащата да осигурява съответните условия за провеждане на това извънкласно занимание на дъщерята с цел нейното по-добро бъдеще.

Разходите за партитурите, които били незначителни, за необходимите осветление и отопление, били нещо естествено и елементарно за нормалното общуване между бащата и дъщерята, още повече, че били на много ниска стойност за часовете, през които дъщерята „взема уроци" при баща си.

Би следвало да бъде взето под внимание отношението на бащата към въпроса за заплащане на издръжка в полза на дъщеря му, както и установеният факт, че той не искал и не плащал издръжка никога от раждането на М. до настоящия момент.

Неговото становище, че бил „създал възможности" на майката, грижейки се за детето,

„тя да печели пари“, и че „бащата е за фасон“, е изложено с голямо самочувствие пред специалиста - психиатър по КСППЕ-стр.2.

Като последица от това му отношение към издръжката за дъщеря му е и оспорването на нейния размер, определен от ВРС, макар сумата от 250лв да представлява минимална компенсация на стойността на потребностите на 15-годишно момиче.

Не би следвало да се толерира процесуалното поведение на ответника да претендира постоянното доказване на по-високите доходи на майката на М.Я., след като от началото на процеса самият той отказва да даде реална и точна информация за получаваните от него доходи.

Майката не е оспорвала получавания по-висок доход от ответника и е представила достатъчно писмени доказателства за действително получаваните от нея възнаграждения, а искането за издаване на съд. удостоверение за снабдяване с данни за нейните доходи е вече преклудирало - страната е имала възможността да установи твърденията си в 1-во инст. производство.

ВРС е посочил в мотивите си, че при определяне на издръжката, освен възможностите на родителите, се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглеждат децата, но при преценката на размера на конкретно дължимата в настоящия случай издръжка следва да се отчете конкретната стойност на непосредствено предоставяните грижи по отглеждане и възпитанието на 15-год.М., която стойност многократно превишава определеният за ответника размер на издръжката.

Поради изложеното моли за оставяне без уважение в жалба на Валентин П.Я.

По доказателствените искания на въззивника Я. - моли да бъдат оставени без уважение искането за издаване на съд.удостоверение, както и за допускане на гласни доказателства - разпит на двама свидетели.

Отправя **доказателствено искане** за приемане на **фактура № 478/27.10.2021г** за копиране на 3 комплекта ноти на М.Я. за установяване незначителния размер на сторените за това разходи за копиране.

П от М. В. ЯН., действаща лично и със съгласието на майка си Ф. АСП. Ф., подадена **насрещна въззивна жалба вх.№ 261274/31.01.2022г срещу решението на ВРС** в частите му, с които:

1/ е **отхвърлен** искът за издръжка за бъдеще време за разликата над **250лв** до претендираните **500лв**;

2/ е **отхвърлен** искът за издръжка за минало време за периода от 13.03.2020г до 6.12.2020г за разликата над присъдените **2025,49лв** до претендираните **4383лв**;

3/ е **осъдена** да заплати на ответника **200лв** съдебно-деловодни разноски по делото.

Счита решението на ВРС в обжалваните му части за неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, съдопроизводствените правила и необосновано, като конкретните оплаквания са следните:

-нарушение на съдопроизводствени правила:

ВРС не приел като относими и съществени за правните си изводи писмените доказателства за част от действителните разноски, необходими за отглеждането на М. В.Я..

- нарушение на материалния закон:

При определяне размера на издръжката в полза на М. В.Я. ВРС не е приложил правилно и точно закона, въпреки че е посочил кои изисквания следва да бъдат взети под внимание при определянето ѝ - чл.142 СК и чл.143 ал.1 и ал.2 СК, като по-конкретно не е обсъдено и преценено, че непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето били поети от майката; не са обсъдени и преценени данните в изготвения Социален доклад и КСПЕЕ.

-необоснованост:

При определянето размера на издръжката ВРС не е отчетел установените по делото факти по отношение на бащата:

- че живеел сам в достатъчно обширен и обзаведен собствен апартамент;
- че нямал алеаторни задължения към други лица;
- че нямал облигационни задължения към други лица;
- от самото начало неговото процесуално поведение е да установява само високите доходи на майката Ф.Ф., но без да признава какви доходи получава той лично не само в България, но и от САЩ;
- от самото начало ответникът заявявал, че проявявал голямо обгрижване към дъщеря си М., както твърдял : обяд, партитури за пиано, водене по концерти (което не се било случвало през процесния период поради пандемията), но без да плаща издръжка до момента на предявяването на иска, и с високото самочувствие, че бащата е за фасон;
- от данните в СД и в КСПЕЕ за материалните условия на живот на детето при майката и при бащата, за полаганите от майката грижи; за отношението на бащата към дъщерята и майката; за начина на отглеждането и възпитанието ѝ; за взаимоотношенията между бащата и дъщерята и причините, поради които дъщерята не желала повече да вижда баща си.

При положение, че бъдат отчетени от съда следните факти:

а/ признанието на бащата за получавани през 2020г 1200щат. дол.помощ във връзка с пандемията COVID 19, с която сума месечният му доход се увеличава с още 100щат.дол., или 165лв, т.е. сборът от двете суми 1060лв /пенсия/+165лв/помощ/ = 1225лв.

През цялата 2020г той е продължил да получава и социални добавки за М., отпуснати от американската държава в размер на 50% към американската му пенсия, които добавки месечно са били не по 100 долара (както се възразява от бащата), а по 150щ.д. (прибл.равни на 250лв), т.е. през цялата 2020г неговият средно-месечен доход е възлизал на около 1475лв /1225лв + 250лв/.

б/ допълнително определените от американското правителство още 600щ.д. и 1400щ.д.

помощи във връзка с пандемията COVID 19 съгласно закона Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security Act (CARES Act) към American Rescue Plan Act от март 2020 и 2021г;

в/ възрастта на детето – 15,5г, което води до негови по-големи потребности;

и при правилна преценка на всички относими доказателства, съдът би следвало да стигне до извод, че ответникът разполага с достатъчно материални възможности да заплаща издръжка в претендиания размер, без да се затруднява собствената му издръжка, и да подпомогне отглеждането и възпитанието на М.Я. в нарастващата ѝ възраст.

Затова счита, че така присъдената от ВРС месечна издръжка от 230лв е необосновано малка.

Поради изложеното моли за отмяната на постановеното от ВРС в обжалваните части и за постановяване на друго, с което бъде определен размерът на месечната издръжка в полза на непълнолетната М. в размер на 500лв, считано от датата на подаване на ИМ 7.12.2020г, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, както и за присъждане на цялата претендирана сума от 4383лв, представляваща издръжка за минало време за периода от 13.03.2020 г. до 06.12.2020г; да бъде осъден ответникът да заплати всички съдебно-деловодни разноски по делото, респ. да заплати разликата между присъдените 200лв до пълния им размер.

Отправено е искане по доказателствата::

1/ Съгласно действащото американско законодателство (The American Rescue Plan Act, march 2020 and 2021) американските граждани, какъвто е ответника/въззиваем В.Я., както и дъщеря му М.Я., са получили и още 2 чека, т.нар. „stimulus payments“ в размер съответно на 600щ.д. и 1400щ.д. за възрастен.

Като се има предвид, че американското правителство е раздало на своите граждани във връзка с пандемията COVID-19 за периода април, май 2020г до момента, както следва: със закона Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security Act (CARES Act) към American Rescue Plan Act

от м.март 2020г - 1200щ.д. за възрастен и 500щ.д.за непълнол.дете;

от м.дек.2020г – 600щ.д.за възрастен и 600щ.д.за дете под 17г

от м.март 2021г – 1400щ.д. за възрастен и 1400щ.д.за зависимо дете, т.е. дете под 17г.

моли да се приемат като **писмени доказателства** преведени на български:

- а) плащания за икономическо стимулиране - от официална интернет страница на Правителството на САЩ;
- б) детски надбавки - извлечение от Правилника на Администрацията за Социално Осигуряване на САЩ.

да бъде задължен **ответникът да отговори на сл.въпроси:**

- какви суми във връзка с COVID-19 /извън заявените от него 1200щ.д. в с.з. на 13.07.2021г/

е получил от САЩ, както за себе си, така и за дъщерята М.Я.;

- какви суми е получавал през 2020г като месечна социална добавка към американската си пенсия за непълнолетното си дете М.Я. и кога и за какво е използвал тези суми, които формират част от неговия доход през процесния период

2/ за приемане на **писмени доказателства**, установяващи част от разходите, свързани с отглеждането на М.Я.:

- такса за обучението ѝ по англ. език в „Британика" ЕООД - 1763лв;

- такса за явяване на изпит за Кембридж сертификат по англ.език, ниво „В 2" - 385лв.

III Подадена е **частна жалба** вх.№ **303641/9.12.2021г** от **М. В. ЯН.** като непълнолетна, действаща със съгласието на законния си представител майка **Ф. АСП. Ф.** против **Определението на ВРС-24с-в № 266101/ 12.11.2021г**, с което РС е отменено допуснатото по делото обезпечение - възбрана върху недвижим имот-собственост на ответника по спора, а именно: АПАРТАМЕНТ на третия етаж от сграда, находяща се в гр.Варна ул."С. С." № 42, при граници на апартамента: югоизток - калкан, югозапад - двор, апартамент на Йолови, стълбище и улица ул."Ст.С."№ 42, състоящ се от две стаи, хол, кухня с ниша, тоалет с душ, входно антре, коридор, килер, два балкона с обща квадратура 96кв.м, и 1/6 ид.ч. от стълбището с избено помещение от 15,60кв.м., означено под № 9 при граници: от две страни коридор, пералня и главен коридор с таванско помещение от 26,4 кв.м., означено под N 911 при граници: вътрешен двор, таван на Халачева, коридор и тавани и Иванова и Шушневи с 1/6 идеална част от пералнята, коридорите в мазите и таваните, както и гараж № 5, построен в двора при съсед: гараж № 4 на Стоян Радев, гараж № 6 на Иван Дремджиев, както и 1/12ид.ч. от двора, целият от 805кв.м. в парцел пл. № 19 в квартал 34 по плана на 8 подрайон на гр.Варна.

Счита същото за неправилно и незаконосъобразно, тъй като обезпечителна мярка възбрана била допусната за обезпечаването на предявения иск за издръжка за минало и бъдеще време.

По молба на ответника обезпечението било отменено поради заплатените от него до този момент издръжки, за което е представил доказателства заедно с искането за отмяна, както и с последваща допълнителна такава.

От представените от него платежни документи е видно, че плащанията са били извършени едва след като бил узнал за искането за снабдяване с ИЛ по делото, при което съдът многократно отказал издаването на такъв, вкл. като дал указания, че следва изрично да бъде поискано допускане на предварително изпълнение на постановеното първоинст.решение в частта за издръжката. Така, след многократните откази на съда, все пак ИЛ бил издаден много по-късно, отколкото следвало.

Очевидно под страх от образуване на изп.дело и едва след изричното произнасяне на съда по допускане на предварително изпълнение на решението в частта за издръжката,

както и след издаването на ИЛ, ответникът е подал молбата за отмяна на обезпечението и едва тогава заплатил една част от издръжката.

Впоследствие, с допълнителна молба представил и доказателство за втората част от дължимата от него сума за издръжка.

Независимо, че задълженията за издръжка не били от типа на търсимите, а са носими задължения, молителката М. не била уведомена лично от баща ѝ, а научила от делото за извършените парични преводи за издръжка.

Въпреки тези две плащания, очевидно било от данните по делото, че плащанията са били направени след множество оспорвания от страна на ответника и след година и половина бездействие от баща ѝ /той сам е заявил пред съда, че не бил плащал никакви средства за дъщеря си от пролетта на 2020г/. Освен това, бил депозирал и въззивна жалба срещу решението на съда, в която изрично посочва, че присъдената издръжка е завишена и иска нейното намаляване към минималния законов размер - 170лв. При това поведение на ответника е ясно, че той цели да се отклони от издържането на дъщеря си, което има задължителен характер до навършването на пълнолетието ѝ, а заявеният от него размер от 170лв е крайно недостатъчен за издръжката ѝ.

Понастоящем М. е непълнолетна, на 15 год.

Ето защо счита, че обезпечителната нужда от допуснатото обезпечение възбрана, че не е отпаднала. Още повече, че съобразно нормата на чл.392 ГПК по искове за издръжка се допуска обезпечение и без да се спазват изискванията на чл.391 ГПК. Дори Законодателят е предвидил възможност в този случай съдът да може и служебно да вземе мерки за обезпечение на иска.. Същото правило е цитирано и от решаващия състав в обжалваното определение.

Предвид гореизложеното моли за отмяна на постановеното от ВРС определение, както и да ѝ бъдат присъдени направените от нея разноски за производството по частната жалба, за което прилага договор и списък по чл.80 ГПК.

Срещу ч.жалба е подаден писмен отговор от В. П. ЯН. с искане за потвърждаване постановеното от ВРС определение № 266101/12.11.2021г като правилно и законосъобразно.

Излагат се следните доводи :

Не отговаря на истината твърдението в частната жалба, че бащата бил заплатил всички суми под страх от завеждане на изп.дело.

От описаните в отговора фактури било видно, че сумите били заплатени още преди завеждане на изп.дело.

Ответникът по исковете за издръжка няма отношение към пропуска на процесуалния представител на ищцата да поиска допускане предварително изпълнение на решението.

В.Я. е заплатил всички дължими суми, видно от извлечение за периода 1.08.2021г-1.12.2021г, както следва:

на 25.08.2021г - **2 283,64лв**, от които 2208,33лв главница и 75,31лв лихва;

на 01.09.2021г - **250лв** – издръжка за м.септември 2021г;

на 10.09.2021г - **2173,03лв** - издръжка за минало време, от които 2025лв-главница и 148,03лв-лихва;

на 01.10.2021г – **250лв**-издръжка за м.октомври 2021г;

на 01.11.2021г – **250лв** – издръжка за м.ноември 2021г;

Въпреки незабавното и добросъвестно изплащане на всички суми **общо** в размер на **5206,67лв** до 01.11.2021г, през м.ноември 2021г ищцата е образувала **изп.д.№ 20217180400961/2021 при ЧСИ Станимира Костова**, която е запорираля всички банкови сметки на бащата, видно от **Запорно съобщение изх.№25394/18.11.2021г** едновременно с изпращане на **ПДИ изх.№25394/18.11.2021г**.

След запорирането на банк.см-ка, от която се превежда издръжката, Я. взел назаем, за да преведе издръжката за м.12.2021г и подал молба вх.№ 19238/1.12.2021г за вдигане на запора на банковата му сметка към която е представил Извлечение от ДСК за периода 1.08.2021 - 1.12.2021г и 4 бр.операционни бележки от ДСК № 40/1.10.2021г, № 26/1.09.2021г, № 27/18.09.2021г, № 30/25.08.2021г.

Въпреки подадената на 1.12.2021г молба, към която били приложени доказателства за извършените плащания, на 7.12.2021г от сметката на В.Я. била изтеглена сумата 3 794,93лв, която била възстановена впоследствие след подадена молба до ЧСИ вх.№ 19771/10.12.2021г.

Описва се хронологията на фактите, настъпили след постановяване на решението на ВРС-24с-в № 262332/20.07.2021г по гр.д.№ 15717/ 2020г, за да бъдат оборени твърденията ищцата, че сумите били заплатени след издаването на ИЛ.

Исп.лист № 264447 е бил издаден на **24.09.2021г**.

Към 24.09.2021г бащата вече бил превел на дъщеря си 2283,64лв на 25.08.2021г., на 01.09.2021 г. 250 лв., на 10.09.2021 г. 2 173.03 лв. или общо 4706,67лв.

Не отговаряли на фактите по делото твърдението, че бащата не бил заплащал издръжка.

Процесуалните действия на съда, относно необходимостта да бъде изрично посочено от ищцата искането за допускане на предварително изпълнение на решението в частта за издръжката, **са** правилни и напълно законосъобразни, а не, както се твърди от ищцата в частната ѝ жалба, „субективен отказ“.

Счита за неверни твърденията, че щом като била непълнолетна, на 15г., то обезпечителната нужда от възбрана на единственото жилище на бащата, не била отпаднала.

Отделно от всичко изложено, заявява, че майката препятствала всякакви контакти на бащата с детето, за което той се бил грижил от двегодишната му възраст /след завръщането си от САЩ/ и бил силно емоционално привързан към него, което навеждало на мисълта, че възбраната върху единственото жилище на бащата, вече на 82год., се ползвала за оказване

на психически натиск върху него и целяла гарантиране интереси.

Поради изложеното моли за отхвърлянето на подадената жалба от М. В. ЯН. непълнолетна, действаща със съгласието на своята майка Ф. АСП. Ф.

С частната жалба са представени писмени доказателства: ИЛ № 264447/24.09.2021г; извлечение от ДСК за периода 1.08.2021г - 1.12.2021г; запорно съобщение изх. №25394/18.11.2021г; ПДИ изх.№25394/18.11.2021г; молба до ЧСИ вх.№ 19238/1.12.2021 г.

По отношение заявените от двете страни искания за събиране на доказателства въззивният съд намира същите за допустими и относими, поради което следва да бъдат уважени. Предвид характера на производството като спорна съдебна администрация, провеждано в защита най-добрия интерес на детето, за което съдът има задължението да следи служебно и в тази връзка може да събира доказателства и служебно, не намира приложение преклузивният срок по чл.266 ал.1 ГПК.

С оглед изложеното и на осн.чл.267 ал.1 ГПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба вх.№ 297079/ 30.08.2021, подадена от В. П. ЯН. срещу решението на ВРС-24с-в № 262332/20.07.2021г по гр.д.№ 15717/2021 в частите му, с които е

определен размерът на издръжката за бъдеще време в размер на 250лв, считано от датата на подаване на ИМ- 7.12.2020г

присъдена е издръжка за минало време общо в размер на 2025,49лв за периода от 13.03.2020г. до 06.12.2020г;

осъден да заплати на дъщеря си М. В. ЯН., род.2006г, чрез нейната майка и законен представител Ф. АСП. Ф., сумата от 276,31лв-съдебно-деловодни разноси, на осн.чл.78 ал.1 ГПК;

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ насрещна въззивна жалба вх.№ 261274/31.01.2022г, подадена от М. В. ЯН., действаща лично и със съгласието на майка си Ф. АСП. Ф., срещу решението на ВРС в частите му, с които е:

отхвърлен искът за издръжка за бъдеще време за разликата над 250лв до претендираните 500лв;

отхвърлен искът за издръжка за минало време за периода от 13.03.2020г до 6.12.2020г за разликата над присъдените 2025,49лв до претендираните 4383лв;

осъдена да заплати на ответника **200лв** съдебно-деловодни **разноски** по делото.

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба вх.№ 303641/ 9.12.2021г от М. В. ЯН. като непълнолетна, действаща със съгласието на законния си представител майка Ф. АСП. Ф. против **Определението на ВРС-24с-в № 266101/12.11.2021г**, с което РС е отменено допуснатото по делото обезпечение-възбрана върху недв.АПАРТАМЕНТ-собственост на ответника В.Я..

ЗАДЪЛЖАВА ДВАМАТА РОДИТЕЛИ ДА СЕ ЯВЯТ ЛИЧНО в открито съдебно заседание за изслушването им от въззивния съд чрез поставяне на въпроси, относими към предмета на спора, чрез което да придобие лични впечатления за страните, както и да се поставят уточняващи въпроси по въззивните жалби, подадени от страните, на осн.чл.127 ал.2 вр.чл.59 ал.6 СК.

ОТЛАГА ПРЕЦЕНКАТА ЗА НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ИЗСЛУШВАНЕ на непълнолетното дете М. след изслушването на родителите

По доказателствените искания на въззивника В.Я.

ПРИЕМА представените с в.ж. **писмени документи:** Счетоводен баланс и счетоводна политика на „Б."ЕООД към 31.12.2020г, Отчет за приходите и разходите, Годишен отчет за ЕТ„З. - Ф.Ф.", чрез които се установяват получаваните от Ф.Ф. доходи извън трудовите й правоотношения, както и за приемане като доказателство по делото преводно нареждане в подкрепа твърдението, че никога не отказвал заплащането на издръжка на детето си;

ДА СЕ ИЗДАДЕ съд.удостоверение на отв.В.Я., по силата на което да се снабди с друго такова от ТД на НАП - Варна с данни за доходите на майката Ф. АСП. Ф. ЕГН ***** по договори за труд, граждански договори и други доходи, вкл. от дивиденди и печалба от "Б." ЕООД ЕИК и от ЕТ"З.-Ф.Ф." ЕИК, на които Ф.Ф. е едноличен собственик на капитала, с начален момент една година преди издаване на документа, удостоверяващ данните, до датата на издаване на у-ето.

ОТЛАГА ПРОИЗНАСЯНЕТО по искането на въззивника за допускане на гласни доказателства чрез **разпит на двама души свидетели** за опровергаване твърденията за неполагане на грижи за претендираното минало време за издръжка

По доказателствените искания на въззиваемата Ф.Ф.:

ПРИЕМА като доказателство по делото представените с ПО по ВЖ от Ф.Ф. **фактура № 478/27.10.2021г** за копиране на 3 комплекта ноти на М.Я. за установяване незначителния размер на сторените за това разходи за копиране.

ПРИЕМА представените с НВЖ **писмени доказателства**, преведени на български:

а) плащания за икономическо стимулиране - от официална интернет страница на Правителството на САЩ;

б) детски надбавки - извлечение от Правилника на Администрацията за Социално Осигуряване на САЩ, както и

писмени доказателства, установяващи част от разходите, свързани с отглеждането на М.Я.:

- такса за обучението ѝ по англ. език в „Британика" ЕООД - 1763лв;

- такса за явяване на изпит за Кембридж сертификат по англ.език, ниво „В 2" - 385лв

ЗАДЪЛЖАВА **отв.В.Я.** да отговори на сл.въпроси:

- какви суми във връзка с COVID-19 /извън заявените от него 1200щ.д. в с.з. на 13.07.2021г/ е получил от САЩ, както за себе си, така и за дъщерята М.Я.;

- какви суми е получавал през 2020г като месечна социална добавка към американската си пенсия за непълнолетното си дете М.Я. и кога и за какво е използвал тези суми, които формират част от неговия доход през процесния период

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.07.2022г от 13.30ч**, за които дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____